

Pisati na drugom jeziku

Pojavljivanje autora koji pišu na jednom „drugom“ jeziku u odnosu na svoj maternji sve je učestalija pojava o kojoj već postoji kritička literatura koja se usredotočuje prvenstveno na pitanja identiteta, migracije ili izgnanstva i ekscentričnosti. Nije analizirana ili je nedovoljno analizirana tema susreta/sukoba, u kreativnom pisanju, između maternjeg jezika autora i jezika zemlje koja ga je prihvatila. I to ne toliko u smislu da se uzme k znanju nezaobilazna dvojnost svakoga pisca u odnosu na novo sredstvo izražavanja i/ili na jezička ograničavanja koja proističu iz primjenjivanja istoga sredstva, nego u naporu da se vrati analiza pojave o kojoj je riječ (kreativno pisanje na jeziku 2) sa plana onoga o čemu govore izučavaoci i sami autori (koji je u suštini imaginaran) na stvarni plan strukture (odnosno konkretnih efekata na tekstualnom planu nastalih iz promjene jezičke stvarnosti u koju je subjekat-pisac uronjen).

Tri su linije istraživanja koje predlažemo izučavaocima, piscima ili urednicima (i/ili koautorima) koji smatraju, na osnovu vlastitog iskustva, da mogu doprinijeti diskusiji:

1. Može li se stvarati poezija na jeziku koji nije maternji?
2. Kako i zašto se prelazeći kroz drugi jezik mijenja način pisanja jednog autora?
3. Šta se od onoga što je neizrecivo u postojanju može obuhvatiti jedino prelaskom kroz drugi jezik?

Odgovor na ova pitanja treba tražiti unutar jednog od polja koja su na granici između više diskursa (književnog, jezičkog, psihoanalitičkog, sociološkog, kulturološkog...) te pretpostavlja prihvatanje sljedećeg početnog stava: odnos prema jeziku, koji je sve osim pravolinijski i jednostavan, složen je i protivrječan, budući da je jezik kojim govorimo uvijek jezik Drugoga, usvojen jezik. Otvarajući se (na početku vlastite istorije kao subjekta) prema maternjem jeziku otvaramo se, osim ka specifičnom blagu označitelja i sintaksi koja ga organizuje, i prema roditeljskim zabranjivanjima (koja nisu djelotvorna u usvojenom jeziku, u kojem je, usljed toga, poneki oblik kršenja i dozvoljen). Stoga, zvučnosti i logike prvog jezika ostaju zauvijek upisane u pamćenje našeg tijela kao odjeci početnih iskustava koja nastaju iz govorenja. Kako inače objasniti činjenice koje su prividno heterogene kao što je „rvanje“ s francuskim „neprijateljskim jezikom“ kojem pribjegava A. Kristof koja, ipak, nikada neće prihvatiti da piše na jeziku različitom od ovoga, ili odluke autorā kao što su S. Beckett ili J. Lahiri da se obrate jeziku bez pamćenja kako bi prevazišli automatizme književne tradicije iz koje proizilaze ili, dalje, ideja jednog V. Nabokova po kojem „the Russian word for sexual – *polovoj* – is slightly indecent and not to be bandied around. The same applies to Russian terms rendering various anatomical and biological notions that are frequently and familiarly expressed in English conversation“?

Rokovi:

- 31.12.2019. god.: rok za slanje sažetka (do 450 riječi, uključujući eventualno i bibliografiju)
- 29.02.2020. god.: obavještenje o prihvatanju ili odbijanju predloženih radova
- 31.05.2020. god.: slanje završenih radova priređenih prema uređivačkim pravilima

Prijedloge treba poslati, do označenog datuma, na sljedeće adrese elektronske pošte:

janja.jerkov@gmail.com, sanela.musija@gmail.com i rivistacostellazioni@gmail.com.

Uređivačka pravila nalaze se na sljedećem linku:

<https://www.rivistacostellazioni.org/norme-redazionali>